

[Aksel Larsen.]

Kommuner, at saa snart en arbejdsløs, der har modtaget Socialhjælp, har faaet Arbejde og har haft Arbejde et Par Uger, saa melder man sig fra Kommunen med Krav om Tilbagebetaling af den ydede Kommunehjælp i ugentlige Rater, og Rater, som ofte er ganske høje. Dette er helt urimeligt, fordi de paagældende efter en lang Arbejdsløshedsperiode kan være meget udmarvede økonomisk set; der er Huller nok at fylde, og man har adskilligt andet og mere rimeligt at bruge Pengene til end Tilbagebetaling af Kommunehjælp. Men i det hele taget har de fleste Arbejdere ikke en Løn, som sætter dem i Stand til at yde en saadan Tilbagebetaling. Det kommer til at gaa alt for haardt ud over Familien, den vil være langt mere modstandsløs, hvis den igen kommer ud for Vanskeligheder i Form af Arbejdsløshed og lignende. Derfor er vi af den Opfattelse, at man bør indføje en saadan Begrænsning i Tilbagebetalingspligten i § 301.

Jeg tilføjer, at ogsaa dette Forslag er i Overensstemmelse med et Ønske, fremsat bl. a. af forskellige faglige Kongresser, Arbejdsløshedskasser og Delegeretmøder, og ogsaa i Overensstemmelse med det Ønske, der i allerhøjeste Grad næres af Arbejderbefolkningen rundt omkring i Danmarks Købstæder. Jeg tvivler ikke om, at dette Ønske ogsaa i allerhøjeste Grad deles af mangfoldige Socialudvalg og mangfoldige Byraad, i det mindste naar man skal dømme efter de Begrundelser, disse giver for, at de kræver Tilbagebetaling i Tilfælde, hvor Arbejderne synes det er uretfærdigt. Saa bliver det nemlig sagt: Vi vilde i og for sig gerne lade være at fremsætte dette Krav, men Forsorgslovens Bestemmelser er strenge, og indskærpende Cirkulærer fra Socialministeriet er man nødt til at tage Hensyn til, og derfor er vi nødt til at praktisere det paa den Maade vi gør. Hvis de paagældende Kommuner ifølge Cirkulærer er nødsaget til at praktisere denne Paragraf endda ualmindelig haardt, mener jeg bør man benytte sig af Lejligheden, naar man alligevel beskæftiger sig med Revision af Forsorgsloven, til at ændre Bestemmelserne om Tilbagebetaling.

Endelig stiller vi Forslag om Indføjeelse af ny Paragraf i den Lov, der behandles her; det vedrører Forsorgslovens § 307. Vi stiller simpelt hen Forslag om, at § 307 skal udgaa af Loven. § 307 er en Paragraf i det Afsnit, der handler om Retsvirkningerne, og den bestemmer, at Kommunehjælpen kan blive betragtet som fuld Forsørgelse og overgaa

til at faa Fattighjælpens Retsvirkninger. Vi er, som jeg tidligere har redegjort for, i allerhøjeste Grad Modstandere af dette, og vi foreslaar derfor, at paagældende Paragraf overhovedet slettes af Forsorgsloven.

Det er, hvad jeg har at sige til Motivering for de af os stillede Ændringsforslag, og jeg beklager, hvis den Begrundelse, jeg har givet, ikke skulde være helt fyldestgørende i alle Retninger. Jeg staar som Stedfortræder for min Partifælle, vort Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, der er gyldigt forhindret i at være til Stede ved Mødet her i Dag, men jeg tror, at det, jeg har fremført, skulde være tilstrækkeligt til at begrunde vore Ændringer. Jeg henstiller dem til Vedtagelse.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen har i en enkelt kort Bemærkning i sin Tale sagt, at man ikke i Dag vilde være med til at fremme dem. Det ærede Medlem siger, at da Lovforslaget kun er møntet paa et enkelt Forhold, nemlig kronisk syges Stilling, føler vi — det vil antagelig sige Udvalgsflertallet eller Socialdemokratiet — ingen Trang til at indgaa paa de kommunistiske Ændringsforslag. Jeg synes, det er i det mindste en Misforstaaelse af Situationen. Selv om Forslaget fra Ministerens Side kun vedrører kronisk syges Stilling, kan det ikke komme til at berøre det ærede Medlem Hr. Villumsens Trang eller Ikke-Trang til at indgaa paa andre Problemer vedrørende social Forsorg. Det er muligt, at man ikke ønsker at gennemføre dem i Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag fra Ministeren; i saa Tilfælde kunde man i hvert Fald godt udtale sig om de Problemer, vi har rejst, og om hvorvidt man paatænker at gennemføre dem. Det er nye Omraader af Forsorgsloven, paa den anden Side er det ikke Problemer af nyeste Dato; man har haft Lejlighed til at beskæftige sig med dem før. Man ved, der er noget, der brænder paa, man ved, Ændringer er paakrævede. Saa synes jeg, man dels for længst burde have gennemført disse Ændringer, dels burde benytte Lejligheden, da man nu vil revidere Forsorgsloven igen. Det er meningsløst at lave alt for mange Revisioner af denne Lov, og man kan lige saa godt tage saa meget som muligt med hver Gang.

Endelig er der et Forhold, som ikke kan være det ærede Medlem Hr. Villumsen fuldkommen ukendt. Der er det Forhold, at hvis vort Parti rejser de Problemer, vi har rejst gennem vort Ændringsforslag, ved at udarbejde selvstændigt Lovforslag om Ændringer i Forsorgsloven her i Tinget